

బికాసురుడికి
కష్టకాదు

మనంపాటి భస్మర్

బికాసురుడికి మళ్ళీ జన్మ విత్తాల్చిన టర్ప్ చచ్చింది. సరలోకలోని జనన మరణాల ఆఫీసు వాళ్ళు అతన్ని కేకేసి, “ఇదిగో! కొన్నాళ్ళ పాటు మళ్ళీ సుప్రస్ పుట్టాలోయ్! దేవతగా పుడతావా? లేకపోతే మళ్ళీ రాక్షస జన్మే కావాలా? అదీ కాకపోతే మానవజన్మా? జంతుజన్మా?” అన్నారు ఛాయిస్ ఇమ్మా.

“దేవతలు ఆడంగోళ్ళ! నే నెట్టాగూ రాచ్చునుళ్లే! అందుకని మడిసిగానే పుడతాను” అన్నాడు బికాసురుడు.

“సరే! ఎప్పుడు పుడతావ్?”

బికాసురుడు సంశయించాడు.

అతను ఎటూ తేల్చుకోలేకపోవటం గమనించి, ‘భవిష్యద్దర్శిని’ అనే అద్దం దగ్గరికి తీసుకెళ్లాడు ఓ గుమాస్తా. అందులో భూత భవిష్యద్దర్శనాన దృశ్యాలు కనబడుతాయి.

“మాడు” అంటూ దాన్ని ఆన్ చేశారు, దృశ్యాలు మారుతున్నాయి. శతాబ్దాలు గిరిగిరి తిరుగుతున్నాయి.

ఇరవయ్యో శతాబ్దం ముస్లిమిక భాగం

గడిచాక, దృశ్యాలు గుర్తు వట లేనంతగా మారి పోయాయి. వంద అంతస్తు వేడలు, బోయింగ్ విమానాలు, దేవతా వస్త్రాల్ని ఏడం కాలిత్తన్నే పెర్లిమ్మా, సింథెటిక్ లా వాటిని చాలి చాలనట్లు కట్టుకునే అమ్మాయిలూ...

“అవుసామీ! ఇక్కడ పుడతాను!” అన్నాడు బికాసురుడు. గుమాస్తా భవిష్యద్దర్శిని ఆపేశాడు. అది 1990 దగ్గర ఆగింది

ఇరవయ్యో శతాబ్దపువేడలూ, మిద్దెలూ, విమానాలూ, విహారాలూ మాసి బికాసురుడు మోజనడ్డాడేగాసి, తనకి అత్యంత ముఖ్యమైనది, అంటే తిండి, బొత్తిగా సార్వేజిలో ఉందని గ్రహించలేదు. (బికాసురుడు బండెడు అన్నాన్ని, బండికి కట్టిన ధున్నల్లో సహా తినేశాల్సి అని చదువరులు గుర్తుంచుకోవాలి)

“నేను పుట్టానూ ... ఈలోకం పెట్టిందీ!” అని పొడుకుంటూ, ట్రైఫాయిడ్ నుంచీ కోలుకున్న పేషెంట్ లా, కరకరలాడు

తున్న ఆకలితో పుట్టాడు బికాసురుడు. ఏలా పుట్టాడు?

అయోవి సంభవుడిలాగా, తల్లిదండ్రుల ప్రసక్తి లేకుండా, ముప్పయ్యేళ్ళు వయసులో, దేముడు వెలిసినట్లు ఒక ఇంట్లో వెలికాడు. ఆ ఇల్లు కూడా రాత్రికి రాతే వెలిసింది. నిన్నటివాకా ‘చిన్న’ మనుషులుగానే ఉన్నాళ్ళు రాత్రికిరా తి ‘పెద్ద’ మనుషులు పోవడం, రెండోజాబ్ తిరిగేసరికి బిల్డింగులు లేపేనుకోవడం జనం చూస్తూనే ఉన్నారు కాబట్టి, బికాసురుణ్ణి మాసి, ‘అసలు నిన్నటిదాకా లేనివ్యక్తి ఒక్కరోజులో ఇంత పెద్దవాడెలా అయ్యాడు?’ అన్న మీమాంసలో పడలేదు.

బికాసురుడు బద్ధకంగా కళ్ళుతెరిచి అవలించి, మాసేసరికి చేతిలో రేషన్ కార్డుంది. దానిమీద ‘కె. బికాసురావు’ అని రాసిఉంది. జేబులోకాసిని డబ్బులున్నాయో అతనికి ఆకలేసింది. వంటంట్లో కెళ్ళి చూశాడు. డబ్బులన్నీ భారీగా ఉన్నాయే. ఆ కార్డునే తినాలేమో అనుకుని కొరికి చూశాడు.

సహించలేదు.

నిలుకలు వంటింటో మానేసి అతని కడుపులో పరిగెత్తడం మొదలెట్టాయి— కాసేపు అటూ ఇటూ తారబూడి, తర్వాత బజారో వడ్డాడు ఒక పెద్దమనిషికి ఆకారు చూపించి, “ఇదేమిటి?” అన్నాడు.

“అది రేషన్ కార్డు ఏం? నీకొద్దా?” అన్నాడాయన ఆశగా.

బకాసురుడుకారు నిగట్టిగా నట్టుకున్నాడు. “దీనితో ఏంచేయాలి?” అన్నాడు తెలివిగా.

“రేషను షాపుకెళ్ళి అది చూపిస్తే, చక్కెర, బియ్యం, గోధుమలూ ఇవ్వారు! తెచ్చుకో సో!”

“ఇంటికెళ్ళి సంచులు తీసుకెళ్తాను” అంటూ బకాసురుడు వెనక్కి తిరగ బోయాడు

“భలేవాడివే! సంచుల్నిండా వస్తాయను కుంటున్నావేమిటి సామాన్లు! జేబులో పోయించుకో! వెళ్ళు!” అన్నాడాయన.

బకాసురుడు ఆయన మాటలు నమ్మ కుండా ఇంటికెళ్ళి, సంచులు తీసుకుని, రేషను షాపుముందర క్యూలో నిలబడ్డాడు.

రెండు గంటలు గడిచాయి. నత్తలా మెల్లగా నడుస్తోంది క్యూ. కొంతమంది బాబ్లర్లు “జేరం? జేరం?” అంటూ క్యూ పొడగూతా విచారణ చేస్తున్నారు. నెల్లోజుల్నుచీ క్యూలో నిలబడి, బరివి గొడ్డాలు పెరిగి బార్బారియన్లగా ఉన్న వాళ్ళు, ఆ బార్బర్లని పిలిచి, కాస్త అసీంటా జరిగి, జేరకల్తాణం చేయించుకుంటున్నారు.

ఇంతలో క్యూలో బకాసురుడి ముందునిలబడ్డ గద్దముక్కు పెద్దమనిషి ఇటుకేసి తిరిగి, “సార్! రేషె తెల్సార్నే పెండగ! పెండక్కి అల్లుడొచ్చాడు. కాస్త రెండోజాలసాటు అతన్ని దువ్వి, ఓ జతబట్టుపెట్టి, రైలెక్కించి వస్తాను కాస్త నా పేస్ చూస్తూ ఉండండి” అన్నాడు.

“నరే!” అని తలూపాడు బకాసురుడు. గ. ము. పె. మ. పరిగెత్తి ఇంటి దారి పట్టాడు.

ఇంతలో బకాసురుడికి అరఫర్లాంగు దూరంలో నల్లచొక్కా వేసుకుని క్యూలో నిలబడ్డ పెద్దమనిషి దగ్గరికి ఎవరో పరిగెత్తుకొచ్చి “సార్సార్! మీ క్యూడుకు పుట్టాడు!” అన్నాడు రొప్పితూ

వేంటనే ఆ పెద్దమనిషి మోహం వివర్ణ మయింది. “అసంభవం! గత పదకొండు నెలలుగా నేనీ క్యూలోనే నిలబడి ఉన్నానే!” అన్నాడు. ఆయన మోహంలో అనుచూసపు చాయలుకనబడ్డాయి.

ఆ వార్తాహరుడు తలూపటాయించి, “తవరు ఆనందరావుగారు కాదా? నల్లచొక్కా వేసుకుని క్యూలో నిలబడి ఉంటారు వెళ్ళి కబురు చెప్పిరా! అని తరిమారండి” అన్నాడు బిక్కమోహంపెట్టి.

“ఎవడివోయ్ నల్లచొక్కా? ఇది మల్లెపువ్వులాంటి తెల్లచొక్కా! పదకొండు నెల్లసాటు ఏకదాటిన వేసేసరికి నల్లబడింది! అంతే!” అన్నాడు న. చొ. పె. మ

ఇంతలో సంచీలో చక్కెర పోయించుకుని విజయగర్భంతో తిరిగివస్తున్న ఇంకోమానవుడు

ఈ కలకలంపిని “నేనే ఆనందరావుని. ఏమిటి కేషం?” అన్నాడు ఆయనా నల్లచొక్కానే వేసుకుని ఉన్నాడు.

“మీకు కొడుకు పుట్టాడండోయ్!” అన్నాడు వార్తాహరుడు ఉత్సాహం పుంజుకుని.

కాని ఆరెండో నల్లచొక్కా ఆయనకి మాత్రం “పు తోత్సాహము ఉండకి... ..” అన్న వజ్రెం గుర్తురాలేదు. “రేషె రేషన్ అసేమకెళ్ళి ఇంకో యూనిట్ పెరిగినట్టు కారులో రాయించుకోవాలి” అనుకున్నాడు దిగులుగా.

క్యూలో ఉన్న జనమంతా ఆయనకి “వార్సీ కంగమ్యలేషన్స్!” చెప్పి, తమ సంవత్సర క్యూ అనుబంధాని పురస్కరించు కుని స్వీటు ఇప్పించాలని కోరారు ముక్త కంఠంతో.

“జేబులో డబ్బుల్లేవు” అన్నాడాయన. “సంచదారకంపే తీసి అయిన సంచదార ఉందిగా! అదే సంచండి!” అస్సారందరు.

విధిలేక సంచీలోంచి గుప్పెళ్ళలో సంచ దార తీసి క్యూలో ఉన్నవాళ్ళకి పంచాం మొదలెట్టాడు.

“మనోపసాదం!” అంటూ ఒకాయన దోసెలిసెట్టి సంచదార అందుకుని, అది నోట్లో పోసుకోకుండా సంచీలో పోసుకున్నాడు. అందరూ అదేసెద్దతి అవలంబించి, చక్కెర గుప్పెళ్ళలో అందుకుని, సంచుల్లో పోసు కున్నారు. మొదటి పదిమందికి పంచేసరికి సంచదార అయిపోయింది. ఆయన మళ్ళీ షేక్ స్పియర్ మోహం పెట్టుకుని క్యూలో

రావి శ్రీమన్నారాయణ M.A., నవల “యువరాజు” రు. 18/- మాత్రమే!

యువరాజు

ముందఃగా రు 10/- M.O. చేస్తే రు 8/- లకు V.P గా పంపిస్తాము. రు. 5,000/- వగదు బహుమతు లున్న “యువరాజు” వ్యాస రచన పోటీకి వ్యాసాలు మాకు చేరవలసిన తేదీ : 31-7-81.

VARALAKSHMI PUBLICATIONS (Phone. 445232) 11-2nd St., Dr. B.N. Reddy Road, T. Nagar, MADRAS-600 017.

వర్ష నిలబడదు. ఈ లోగా అల్లుళ్ళి దుండ్రానికెళ్ళిన గద్దనుక్కు పెద్దమనిషి భావవిడిగా క్యూలో పునః ప్రవేశం చేశాడు.

“అల్లుడెళ్ళాడా?” అన్నాడు బకాసురుడు పలకరింపుగా.

“అ! నామొహం! అలిగివచ్చాడు!”

“ఎందుకూ అలక? మ్యూటర్ కోసమా?” అన్నారెవరో.

“బట్టలా?” అన్నారెవరో.

“మ్యూటర్లూ, బట్టలయితే ఏక్కడో అక్కడ అప్పోసాప్పో చేసికొని బెట్టుకోవాలి. అదికాదు! మా చక్కెరకోటా ఈనెలది, పండక్కి ఇచ్చే ఏక్స్ట్రాతో సహా తనకిచ్చేయ్యమంటాడు. దీనికి మా అమ్మాయి రికమండేషనూ!”

క్యూ జరిగింది. గ. ము. పె. మ. సంచీలో చక్కెర పోయించుకోగానే ఒక శాల్మి గద్దలా వాలి, అనంచీ అందుకుని, “నన్నామాం గారూ!” అంటూ రిజ్కాలోకిగింతి స్టేషన్ వైపు సాగిపోయింది.

బకాసురుడు ఇదంతా మిడిగుడ్లు వేసుకుని నూనుస్తాడు. అలవాటు లేని అనానన కోవలం వల్ల అతనికి క్యూలో సంచీటం ప్రాణాంతకంగా ఉంది. అప్పడే స్కాలోజలు గడిచిపోయాయి.

వ్యర్ ద్వారాల కనబడుతున్న ఆ షాపు తలుపులు హఠాత్తుగా మూసుకుపోయాయి. “స్టాకయి పోయింది ‘ట’!” “స్టాకయి పోయింది ‘ట’!” అని హాహాకారాలు వినపడ్డాయి. క్యూమాత్రం చెదరి పోలేదు. రబ్బరు సాసులో అలోగే కేదలికుండా ఉండి, మళ్ళి రావాల్సిన స్టాకుకోసం ఏదురుమాస్తూ.

బకాసురుడికి తోష చచ్చింది—

“లావు ఒక్కతయ్యు లేదు... ప్రాణాలు రావులు దప్పతున్నాయి...” అని గోల పెట్టడం మొదలెట్టాడు బక్క చిక్కిన బకాసురుడు.

* * *

అలవే కుంఠ పురంబులో, ఆమూం సౌధంలో పడుకుని, లక్ష్మీదేవి పమిటకొంగు నలుపుతూ పరధ్యానంగా ఉన్న విష్ణుమూర్తి చలుక్కున లేచి, చెవులు రిక్కించి విని, వరిగెత్ బోయి, హఠాత్తుగా కాలు బిణికిన వాడిలా అగి, మళ్ళి వచ్చి లక్ష్మీదేవి కొంగు పట్టుకున్నాడు.

“ఏం గిరాకి? మళ్ళి ఇంకో గజేంద్రుడు

బకాసురుడి రేషన్ కారు

మొనల్సోట్లో చిక్కుకున్నాడా?” అంది లక్ష్మీదేవి.

“కాదు. వీడెవడో రేషను షాపు క్యూలో చిక్కుకుని రక్షించమని రంకెలేసున్నాడు.”

“పోనీ రక్షించగూడదూ పాపం!” అంది లక్ష్మీదేవి నిలసంగా.

విష్ణుమూర్తి చిన్నబుచ్చుకున్నాడు.

“మరిమధ్య బొత్తిగా ఇల్లు కదలడం మానేశారేండ్ల! పాదస్తమానం నా కొంగు పట్టుకుని కాలక్షేపం!” అని మెత్తగా ఒకటి అంటించి, డబ్బులు పోలి థీవ్ బాగులో మూటలు కట్టడం పూర్తి చేసింది.

“డబ్బు బట్టాడానా?” అన్నాడు విష్ణుమూర్తి ఏకసెక్కెంగా. “ఏవరెవరున్నారో లిస్టులో?”

లక్ష్మీదేవి నవ్వుతూ లిస్టు చూపించింది. అందులో మొదటిపేరు చూడగానే విష్ణుమూర్తి ఉలిక్కిపడ్డాడు.

“రేషనుషాపు ఓనరు రాజారానా! వాడి షాపుముందే నాభక్తులు అల్లల్లాడు తున్నారు. వాడికి డబ్బులివ్వకు!” అన్నాడు కంగారుగా.

“ఏం? ఎందుకని? అతనికి లక్ష్మీ

కటాక్షముంది. చేతనైతే మీ భక్తుని మీరూ రక్షించుకోండి.” అంది ఒరగా మాస్తూ.

“నీవేతప్ప ఇతఃపరంబెరుగ—...” అని బకాసురుడి గొంతు వినబడుతోంది.

విష్ణుమూర్తి శ్రద్ధగా విన్నాడు. ఆయన మొహంలోకి కళవచ్చింది. “అదెక్కడో విన్న గొంతే... .. అ! బకాసురుడు!” అంటూ లక్ష్మీదేవి పునిజయగర్వంతో చూసాడు. “లక్ష్మీ! ఓడిపోయావ్! యుగధర్మాన్నను సరించి రాక్షసులూ, భూతాలూ, పిశాచాలూ నీ భక్తులు ఉండాలి. కానీ, రాక్షసుడయిన బకాసురుడు నీ పార్టీలోంచి వా పార్టీలోకి దూకేశాడు!”

లక్ష్మీదేవి పెద్దగా అక్షయపెట్టలేదు. “మీసంగతి వాడికి బాగా తెలిసిరావాలని నేనే వాణ్ణి మీక్యూలో వదేశాను. ఏమాతం ఉద్ధరిస్తారో ఉద్ధరించండి చూద్దాం! మీశక్తి సామర్థ్యాలు ఏపాటివో అర్థమయ్యాక వాడికి జ్ఞానోదయం కలిగించి వాణ్ణి కటాక్షిస్తాను.” అంది. “నువ్వెప్పుడూ నాకెగ స్పార్కినే!” అన్నాడు విష్ణుమూర్తి మొహం గంటుపెట్టుకుని.

* * *

నానాకడగండ్లు పడి బకాసురుడు క్యూతల దగ్గరికి చేరాడు. ఒక కిలో చక్కెర, ఐదు కిలోల గోధుమలూ, పదికిలోల బియ్యం అతని సంచుల్లో పోతాయి. అని శాంపిలేమో అనుకుని నోట్లవేసుకు చప్పరించేసి “అధ్యాన్నంగా ఉన్నాయి! మంచిరికం లేవా?” అని అడిగాడు.

“జరుగు! జరుగు!” అన్నాడు షాపు ఓనరు.

“పోనీ అనే పోయ్యండి!”

“పోశాంగద, ఇంకేటి పోసేదీ?”

“అని శాంపిలు కాదూ?” అన్నాడు బకాసురుడు తెల్లబోతూ.

బకాసురుణ్ణి నెట్టిశారు. అతని వాలకం చూసి ఒకాయన జాలినట్టాడు.

“ఇలా రేషన్ షాపులోనే కాకుండా బయట కూడా అమ్ముతారు, బియ్యం, గోధుమలూ! కొనుక్కోండి! బొత్తిగా ఏం తెలివట్టుంది పాపం!”

పక్కనే ఉన్న ఒక షాపులోకి వెళ్లాడు బకాసురుడు. షాపులో అరలన్నీ ఖాళీగా వున్నాయి. అయినా వ్యాపారం ఉధృతంగా సాగుతోంది. రాక్షస మాయలాగా ఖాళీ అర

కవి

నేను కవిని
 మధువు పుచ్చుకొని
 మగున నుంచుకొని
 పిండినంటలతో భోంచేసి
 పచ్చకర్పూరపు కిటివేసి
 ఏడంతస్తుల మేడలో
 ఏసి రూములో
 కుషను కుర్చీలో
 కూర్చొని
 కాలే కడపులగురించి
 పేదవారి బతుకులగురించి
 ఆకలి కవిత్యం వాస్తాను
 మీరు చూస్తారు కవిత్యం
 నాకు చేస్తారు సన్మానం
 అందుకే
 నేను పోతున్నాను వైట్ ఫైట్ కే
 మీరు దిగజారిపోతున్నారు లోలోనికి

— “శ్రీ వాణి”

క్లోంచే సామాను తెప్పిస్తున్నాడు దుకాణా పురుడు.

“ఏం కావాలి?” అన్నాడు బకాసురుణ్ణి చూసి జనాబు వినకండానే “లేవు!”

బకాసురుడి రేషన్ కార్డు

అన్నాడు. “చక్కెర, బియ్యం, గోధుమలూ”

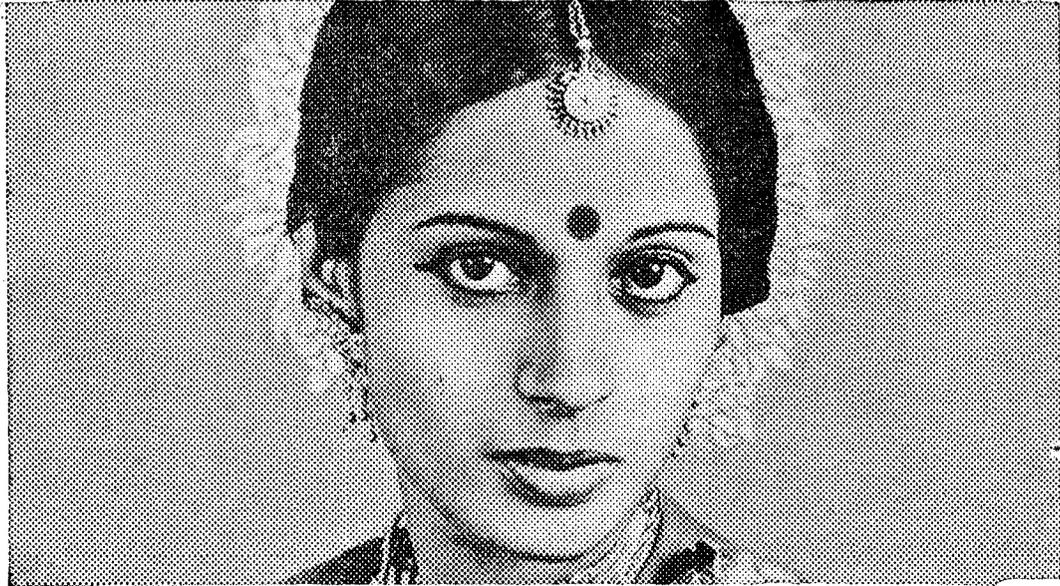
“లేవు! ఏంక కావాలి?”

“నాకు నిరవడా!”

“లేవు! ఎక్కడుంటారు మీరు?”

“లేవు! నేనీ గుర్రాగాసురుడి కుతవదనవి”

అతి సుందరమైన వదనం నవ వధువు లాంటి రూపం

క్లియరసిల్ మొటిమలను తెరుస్తుంది నివారిస్తుంది మరియు విస్తరించ నీయకుండా తోడ్పడుతుంది.

మీకు మొటిమలు వచ్చినప్పుడు, అనేక రకమైన పరిష్కారాలు మీకు ఇస్తుంటారు.

కాని ప్రపంచమంతటా క్లియరసిల్ సహాయం పొందిన లక్షలాది తరుణ వయస్కులు ఇచ్చే పరిష్కార ఫలితంకంటే క్లియరసిల్...

క్లియరసిల్ మీ మొటిమల సమస్యకు ప్రత్యేకంగా తయారుచేయబడి సురక్షితంగా, సులభంగా వాడదీయవలసినది.

ఇప్పుడు మీపైనే అధికంగా ఆధారపడి ఉన్నది క్లియరసిల్ ని వాడి మీ మొటిమలని నివారించుట మరియు అదుపు చేసుకోవటం ఇదిగో ఈ విధంగా :

- ప్రతిరోజూ రెండుసార్లు క్లియరసిల్ వాడండి. ఉదయం మరియు సాయంత్రం.
- మీ ముఖాంతా క్లియరసిల్ రాయండి. మొటిమలపైన కొంచెం అదనంగా రాయండి.
- మొటిమలు పోయిన తరువాత గూడా వాడుతుండండి. ఎందుకంటే క్లియరసిల్ మొటిమలను అదుపు చేయనిమొత్తం అదనపు సూనెను పీల్చుకొని మొటిమలని అదుపుచేస్తుంది.

అద్భుతమైన త్రివిధ చర్య —

ఒక్క క్లియరసిల్ మాత్రమే త్రివిధ చర్యగలది.

1. మొటిమలను తెరుస్తుంది. — ప్రత్యేకమైన వాచి యొక్క చర్య మొటిమల పై చల్చాన్ని రేపుటలో సహాయపడుతుంది.

2. మొటిమలను ముఖమాయంచేస్తుంది. — అదనపు మానసిక ఒత్తిని తగ్గించే రసని నిలిపివేస్తున్నా చర్యను.

3. మొటిమలను ఆరబెడుతుంది. — అదనపు మానసిక ఒత్తి మొటిమలను ముఖమాయం చేయటం తోడ్పడుతుంది.

మీ ముఖం అందంగా తమిగా ఉంటే, మంచి ప్రతినిమనం ఉల్లాసకరం!

ప్రపంచంలోని నం. 1 పింపుల్ క్రిమ్

OBM/2115TLR

గో చాడు బకాసురుడు.

“ఈ పక్క నందులో! కొత్తిల్లు!” అన్నాడు.

“లేవు! పాపం కొత్త వాళ్ళ కదా ని ఇన్నా! డబ్బులియ్యండి!”

“ఎంత?” అన్నాడు బకాసురుడు అజ్ఞానం కొద్ది.

దుకాణాసురుడి మొహం సీరియస్ గా అయిపోయింది. “లేవు! ఫో!” అన్నాడు.

పక్కనున్న వాళ్ళ బకాసురుణ్ణి మందలించారు. “పెద మనిషిని, రేటెంతా, గీటెంతా అని నిలి య్యువ్వా? చేతిలో ఉన్న సంచీ, జేబులో ఉన్న డబ్బా, వారి చేతిలో పెట్టి లెంపలేసుకో!” అన్నారు

బకాసురుడు మారుమాటా డకుండా జేబులో ఉన్న మూడొందలూ, చేతిలో ఉన్న మూడు సంచులూ దుకాణాసురిడి చేతిలో పెట్టాడు. అతను మూడొందలుగల్గి పెట్టిలో వేసుకుని మూడుపాపలాలు తిరిగి ఇచ్చాడు. సంచుల్లో శాస్త్రార్థం కొద్ది కొద్దిగా చక్కెరా, గోధుమలా పోశాడు. అక్షింతల్లాగా కాసిని బియ్యపుగింజలు కూడా చల్లాడు.

దారోనే ఫుట్ పాతమీద నిలబడి అవి ఊదేశాడు బకాసురుడు. అతని కడుపు నిండలేదు.

రోజులు భారంగా గడుస్తున్నాయి. పాత కాలపు వితంతువులా అతను పేలాలు, మరసురాలూ, ఉప్పుడుపిండి ఒంటిపూట పలహారంచేసి బతుకుతున్నాడు. అతనికడుపు నిండలేదు... మండుతోంది.

ఒకనాక రోజున అతను బజార్లో వెళుతుంటే ఒకబోర్డు అతని చూపులకి కళ్ళెం వేసింది.

‘ఆనందవిలాస్ - కాఫీ మరియు భోజన హోటలు’

నిగిరి గంతెయ్యాలనిపించింది! ఆబోర్డునే అవ్వడంలా తినెయ్యాలనిపించింది.

రేషన్ షాపులో, కిరాణి షాపులో అననరంలేకుండానే కడుపు నిండే ఈ అయిడియూ ఇన్నాళ్ళనుంచి తనకెందుకు తట్టలేదా?

వెళ్ళి హోటల్లో కూర్చున్నాడు. టేబులంత విస్తరేసి, అమ్మవారి కుంభంలా అన్నం వడ్డిస్తారని ఎదురుచూస్తున్నాడు.

అతని ముందు చిన్న కంచం పెట్టి, దాన్నో సిడికెడు మెతుకులు పెట్టి, ఉద్దరిణలాంటి

గరిటతో ఒక్కపేసరుకూరా, కొద్దిగానూటూ, కొద్దిగా సాంబారు, చారూ వడించారు.

తని మాశాడు బకాసురుడు. అన్ని పదార్థాలూ ఒకే రుచితో ఉన్నాయి. కూరలో కొద్దిగా నీళ్లు కలిపి పలచన చేసే అది కూటయినట్టూ, దాన్నో ఇంకాసిని నీళ్లు కలిపి సాంబారు, దాన్నో మరిన్నీ నీళ్లు కలిపి రసమూ తయారు చేసినట నిపించింది.

“ఏమిటి కూడు?” అన్నాడు కడుపు మండి.

“సారకాయ కూటు- మళ్ళీ వెయ్యరు” అన్నాడు సర్వరు

“కూటు కాదు. ‘ఏమిటి కూడు?’ అంటున్నాను” అన్నాడు బకాసురుడు. సర్వరావు అప్పటికే మూడు టేబుళ్ళు దాటి పోయాడు. బకాసురుడు తినడం మొదలెట్టక ముందే అయిపోయింది అన్నం.

అలా ఒక నెల గడిచింది.

భూలోకంలో నెల గడిపేసరికి అతనికి ఒకప్పడు తను నరకంలో గడిపిన రోజులు ‘బంగారు రోజులా’ అనిపించ సాగాయి. నరకంలో ఎవగ పాపం చేశారో తెలిసిఉండేది. ఏపాపాని కెంత శిక్ష అందరికీ తెలిసి ఉండేది. ఆ శిక్ష పూర్తి కాగానే వదిలేసేవారు. ఇక్కడలా కాదు!

మరుసటి నెల మొదటి తారీఖున బకాసురుడు భోజనాని క్యూర్చున్నాడు. ప్లేటు తెచ్చిపెట్టాడు సర్వరు.

“ఇది తెచ్చావేమిటి? మీల్కు తీసుకురా” అన్నాడు బకాసురుడు.

“అది భోజనమే! సరిగ్గా చూడు!” అన్నాడు అన్నదే అటు పచ్చిన పాపైటరు. బకాసురుడు మొన్న ఎగ్జిబిషన్లో కొనుక్కున్న భూతదం జేబులోంచి తీసి చూసాడు.

అది అన్నమే! సరిగ్గా రెండిడి అన్నజలో రెండు ముద్దలు! కూటు వుంది కూరలేదు! సాంబారు ఉంది, అప్పుడం లేదు! మజ్జిగుంది పెరుగులేదు! నిన్నటికీ, ఇవాళ్ళకీ చిక్కినగమ్మై పోయింది భోజనం!

“ఇంత తగ్గించారేం?” అన్నాడు బకాసురుడు పెన్నగొంతుతో.

“ధరలు తగ్గించాం!” అన్నాడు యజమాని.

“ధరలు తగ్గించడం మాట అలాఉంచు, భోజనమెందుకు తగ్గించారు?”

“... ..”

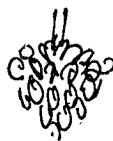
“మవ్వు ధరతగ్గించింది యాభై సైసలు! భోజనం రూపాయిది తగ్గించావ్ ధరలు తగ్గించడంవల్ల నీకేలాభం! మాక్కాడు.”

“... ..”

“వెప్పవేం?”

యజమాని జవాబు చెప్పకుండా బకాసురుడి మొహంలోకే చూస్తున్నాడు అతని మొహంలో ఆకృత్యం కనబడుతోంది. హఠాత్తుగా బకాసురుడికి కూడా అవ్వక్క

మీ సెక్స్ ఫోగ్రాం ఏమిటి??!!

మంచి పరుళ్ళి చూసి పెళ్ళి చేసుకుందాం అనో అనుకుంటున్నా

సినతార

“కా ఉండదు” అన్నాడు బనపేడడు.
 బకాసురుడికి జ్ఞానోదయమైంది. పూటకి
 అగురు చొప్పున మనుషుల్ని తినడం మొద
 లున్నాడు. కానీ చిత్రం! తిప్పకొద్దీ ఆక
 క్కనవుతోంది! “ఆకలి ఆరోగ్యానికి గుర్తు!

బెంగ వడకు” అన్నారు సాటి రాక్షసులు.
 * * *
 అక్షి విష్ణుమూర్తికైవు చూసి అల
 వోకగా నవ్వింది. ఆ నవ్వులో వేళాకోళం
 కనబడుతోంది.

“వేళాపాళా లేకుండా వేళాకోళాలంటే
 నాకు గిట్టదు” అని జనాంతింగా అని,
 “ప్రీసైబి ఐస్యూ అయిపోయింది! ఇక లాభం
 లేదు! అవతార మెత్తాల్సిందే!” అనుకున్నాడు
 విష్ణుమూర్తి.

సమైక్యత - సంఘీభావం - నేటి తక్షణావశ్యకతలు

మనదేశం వివిధ మతాలు, జాతులు, భాషలకు పుట్టినిల్లు. ఈ వైవిధ్యం, సొగసు మన దేశాన్ని రంగుల పుష్పగుచ్ఛంగా తీర్చి దిద్దాయి. ఈ గుచ్ఛంలోని ప్రతి పుష్పాన్ని సంరక్షించుకోవలసిన బాధ్యత మనందరిపై వా వుంది.

అశోకుడు, అక్బరు, నాసిక్, గాంధీ, నెహ్రూ పంటి మహా పురుషులకు జన్మనిచ్చిన మన దేశం అభివృద్ధిపథంలో పయనిస్తోంది. హింసాత్మక చర్యలకు పూనుకుని జాతి ప్రగతికి మనం అవరోధం కల్పించడం తగదు.

మతం, భాష, ప్రాంతీయతత్యాల పేరుతో జరిగే హింసాత్మక సంఘటనలు మన ఆర్థిక వినాశనానికి దారి తీస్తాయి.

మన ఆంధ్రప్రదేశ్ ఆదర్శప్రాయమైన మత నామరన్యూనికీ, ఐక్యతూ దేశముంతటా పేరుపొందింది.

- ★ ప్రతి మతాన్ని, ప్రార్థనా స్థలాన్ని గౌరవిద్దాము.
- ★ అన్ని పండుగలు కలిసి జరుపుకుందాం.
- ★ సాంఘిక సమానత్వం, అభివృద్ధికోసం చేయి చేయి కలిసి పని చేద్దాం.
- ★ స్వాతంత్ర్యం, ప్రజాస్వామ్యం, లౌకిక విధానాల రక్షణకు ప్రతిజ్ఞ చేద్దాం.
- ★ సహోదరుల్లా కలిసి మెలిసి బ్రతుకుదాం.

డై రెక్టరు, సమాచార, పౌర సంబంధ శాఖ, హైదరాబాదు.

DIPR No. 20792/Advt/C1-3,81